

ת"פ 16423/11/16 - מדינת ישראל נגד יעקב אואנונו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16423-11-16 מדינת ישראל נ' אואנונו
לפני כבוד השופט עמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד תמיר אלטיט

המאשימה

נגד

יעקב אואנונו
ע"י ב"כ עו"ד אופיר כתבי

הנאשם

הכרעת דין

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם מספר עבירות בהקשר לאירוע שהתרחש בינו לבין א.ר. (להלן: "המתלונן"). ביום 30/4/16 בשעות הבוקר במזח הסמוך לבריכת "בורה בורה" בחוף הים בבת-ים (להלן: "המקום").

2. העבירות המיוחסות לנאשם הן: תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), אימים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק, היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק והחזקת סכין שלא למטרה כשרה, עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק.

3. התביעה טוענת כי סמוך לשעה 10:45 התפתח ויכוח בין הנאשם למתלונן על עמדת דייג. במהלך הוויכוח לפת הנאשם את עורפו של המתלונן בידו השמאלית, הניף לכיוונו סכין השייכת של חברו של המתלונן שהייתה מונחת בסמוך לעמדת הדייג ואיים עליו באומרו: "**אם אתה לא תזוז, אין לי בעיה לשסף לך את הגרון.**"

הנאשם היכה באגרופים את חכתו של המתלונן וגרם לה לנזק.

4. הנאשם אישר כי היה ויכוח בינו לבין המתלונן אך הכחיש כי איים עליו כשבידו סכין וכן הכחיש כי גרם נזק לחכתו.

מהלך הדין:

5. במהלך הדין שמעתי עדויות משלושה עדי תביעה וכן את עדותו של הנאשם. קיימות סתירות משמעותיות בין עדויות עדי התביעה שהופכות את האירוע לרשומון של ממש.
6. גם גרסת הנאשם אינה נקיה מתמיהות שאפרט בהמשך. הנאשם מוסר מספר פעמים כי חבריו היו נוכחים בזירה. למרות זאת ולמרות החשדות החמורים נגדו הנאשם לא מסר למשטרה פרטים של אותם חברים ואף לא העיד מטעמו איש מהם.
7. לכל אלה יש להוסיף כי הנאשם מודה בחלק מהמעשים המיוחסים לו ומכחיש מכל וכל אחיזה בסכין הלדרמן השייך למקסים חברו של המתלונן הרמתו לקרבת צווארו של המתלונן והשמעת איום חמור כשהסכין סמוך לצוואר המתלונן.
8. העד הראשון שהעיד מטעם התביעה הוא מר פישלר אלכסנדר אביו של המתלונן. עד זה ציין כי בנו התקשר אליו כשהוא היסטרי ובוכה ומסר לו כי דייג בבת ים איים עליו בסכין. האב מסר לבנו להתרחק מהמקום והוסיף כי הוא מזעיק משטרה ומגיע למקום.
- בחקירתו הנגדית אישר העד כי בנו סיפר לו בטלפון כי לבקשת הנאשם הוא קיפל חכה אחת. העד גם העיד על מהות הנזקים שנגרמו לחכה שהוחזרה להם ע"י המשטרה.
9. העד השני שהעיד מטעם התביעה הוא מקס (מקסים) רומננקו, חברו הטוב של המתלונן שיצא עמו לבתים כדי לדוג דגים. עד זה מסר כי אדם בשם משה סיים לדוג ופינה להם מקום. העד מסר כי היו להם שלוש חכות, אחת מקופלת ושתיים במים. לנאשם הייתה חכה אחת במים סמוך לחכות שלהם. בשלב מסוים הנאשם דרש מהם להוציא את שתי החכות שהיו במים.
10. לגבי ההמשך מוסר העד כי בשלב זה הוא התרחק והלך הצידה ואז "**פתאום אני קולט שהוא הצמיד לו את הסכין, את הלדרמן לצוואר... לא שמעתי מה הוא אמר לו**".
11. העד לא התייצב לחקירה למרות מספר פניות מהמשטרה. הוא ציין כי לאחר שמסר גרסה בעל פה, הוא הגיע למשטרה רק לאחר שהתבקש לעשות כן ע"י אביו של המתלונן שציין בפניו שמאשימים את בנו כי איים על הנאשם.
12. מעדותו של המתלונן א.ר. עולה כי ביום האירוע דייג ששמו משה פינה את מקומו הוא וחברו תפסו את המקום והחלו לדוג.

13. בחקירתו הראשית טען המתלונן כי היו להם שלוש חכות בים, הנאשם ביקש להוציא שתי חכות והם הוציאו רק חכה אחת. המתלונן מסר כי בשלב מסוים הנאשם הרים את הלדרמן שהיה על המעקה עד לגובה הצוואר שלו ואמר לו כי **"אין לי בעיה לשסף לך את הגרון"**.
14. בהמשך מסר המתלונן כי הנאשם נתן מכת אגרוף לחכה שלו וגרם לו לנזק.
15. המתלונן מסר כי אחרי האירוע ניגש לחברו וסיפר לו מה היה כיוון שחברו לא ראה את ההתרחשות.
16. בחקירתו הנגדית הודה המתלונן כי המשיכו לדוג עם שלוש חכות. הוא גם טען כי סיפר לאביו שכך נהגו, לא ידע להסביר מדוע אביו סיפר סיפור שונה.
17. הנאשם נחקר במשטרה ביום האירוע וכן העיד בפניו. בעדותו במשטרה מסר הנאשם כי הוא זה שאיפשר למתלונן לדוג במקום בתנאי שידוג בחכה אחת.
הוא אישר כי הזיז למתלונן את האולר והחכה כדי שיכול להמשיך לדוג.
- הנאשם הכחיש מכל וכל שאיים עם סכין וטען כי המתלונן איים עליו כשאמר לו: **"שהוא יביא את אבא שלו, הוא יראה לי מה זה"**. הנאשם מסר בהודעתו (ת/3): **"יכול להיות שאיזה טבעת מהחכה התעקמה כתוצאה מזה שהזזתי אותה אבל לא נשבר שום דבר..."**.
18. בעדותו בפניו אישר הנאשם כי דחף את המתלונן: **"אני הסתובבתי ודחפתי אותו בכתף זו האלימות היחידה שהייתה ממני"**. בחקירתו הנגדית לא פסל הנאשם כי נגע בכתפו של המתלונן.
19. בדוח הפעולה של השוטר שהגיע למקום (ת/1) צוין כי חברו של המתלונן ראה את הנאשם מאיים על המתלונן עם סכין הלדרמן הוא הוסיף כי לא שמע איום מילולי מצד הנאשם.

הערכת העדויות:

20. התרשמתי כי המתלונן ניסה להציג התנהגות תקינה מצידו כלפי הנאשם כאשר דווח על המתרחש לאביו.
המתלונן הודה בסופו של דבר כי סירב למרות דרישת הנאשם להוציא חכה מהים.
21. אני מאמין למתלונן כי חברו כלל לא ראה איום בסכין ע"י הנאשם. המתלונן סיפר לו על כך וגרם לו להלם.

22. לחברו של המתלונן אלכס היה לא נוח לבוא ולהעיד במשטרה כיוון שהיה מודע לכך שלא ראה בעצמו את האיום בסכין. גם טענתו כי לא שמע את האיום המילולי אינו מתקבל על הדעת. ברור שאדם זועם שמאיים בסכין לא משמיע איום בלחישה.
23. הנאשם אישר חלק מהדברים המיוחסים לו והכחיש את חלקם. אני לא מאמין לנאשם כי הוא אפשר להם לדוג במקום. אני מאמין למתלונן ולא לכס כי הדייג משה פינה להם את מקומו.
24. אני לא מאמין לנאשם כי לא העיף את חכתו של המתלונן. הנאשם זעם נוכח סירובו של המתלונן להוציא חכות מהים ועל כן אחז בו בצוואר דחף אותו זרק את חכתו וגרם לחכה נזק.
25. לעניין הרמת הסכין לעבר צווארו של המתלונן והשמעת האיום המפורט בכתב האישום, הגעתי לידי מסקנה כי קיים ספק אם הדברים התרחשו כפי שהמתלונן תיאר אותם.
- נוכח הגרסה המשופרת שהמתלונן מסר לאביו אני יכול לשלול את האפשרות כי הוא הגזים לגבי תיאור מעשיו של הנאשם. לאלה יש להוסיף את אי שמיעת האיום ע"י חברו של המתלונן שהיה קרוב מאוד לאירוע.
26. הגעתי למסקנה כי הנאשם הזיז את סכין הלדרמן ממקומו כשהוא אוחז בו זרק את החכה וגרם לה נזק. נותר בליבי ספק לעניין השמעת האיום והנפת הסכין לצווארו של המתלונן.
27. נוכח המסקנות שצינתי לעיל, אני מחליט להרשיע את הנאשם בעבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק והיזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק.
28. הנאשם מזוכה מחמת הספק מהעבירות של איומים והחזקת סכין שלא כדין.

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, במעמד הצדדים